

Şiir Ve Kelebek

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Ağustos 2017

Hayatın ritminde kayıp güftelerin yolculuğu
Yine merhem olan dirayetin kıblesinde
Düşsek de için için dertlenen bir şiirin kanatlarından,
Akıl fukarası üç beş şair
Bir de geçkin imgelerine konmuşken börtü böcek
Teselli bulduğumuz kanatsız melek adeta
Yazılan her şiir.

Kıvancında saklı ömrün,
En dibinde yosun tutan mizaca binaen
Güne teğet geçmenin özlemine
Hicapla reddeden güneşe dair
O ılıman şiir;
Kayıtlara geçen her ölümlü günde
Doğmakla mükellef madem şair
Hadi doğ sen de usulca aklımın merhalesinde
Bir aşka daha yelken açtığım
Bağlanmış basiretim içimde kala kalmışken
Bir ukde mahiyetinde.

Gözlerimde şaşalı bir hüzün
Fark eder mi mutluluğun diğer adına
Değse yüzüm?
Hatta kibar bir lisanda ölümü de mimlesek
Şiirin bam telinde
Sevgiye dair bir günce daha yazmayı çok mu
Görecek Tanrı?

Karmaksa asil bir vazife,
Tohum ektiğimiz gönülde
Açmaya dair belki de solmaya biat
Yine evet yine de her şeye inat
Aşkın rahlesinde huzurun nakşettiği
Dolduruşa gelen cehaletten çok uzak yine
Aklın ırmaklarında yüreğin de sulhunda

Yıkanmayı meziyet bilen her münin,
Gölgesinde saklı umudun da dokunmazken tek bir teline
Kanıksadıkça kaderi
Bıçkın bir sevdaya düşse yürek ne mi çare?

Olası mı vazgeçmek,
Mümkünse dolan sen de arka sokaklarında
Yazmadığın onca şiirin
Şirin bir kelebek olmaya aday her şiir
Kozasından hatıra bunca hayali de
Yüklemişken kısacık ömrüne.